

číslo: Kulometná stanoviště lehkého opevnění - zvláštní úpravy.

Příloha: 1.

Tajné.

HL. št. ŘOP. II b.

Podle poznatků získaných v některých úsecích, vydává hl. št., ŘOP. následující pokyny, jako doplněk k směrnice č. 17.700/taj. hl. št. ŘOP. 1936:

1/ Úprava lehkých kulometných objektů v inundačních prostorech (viz příl. 1/)

U objektů, které budou budovány v prostorech zaplavovaných v určitých ročních údobích, třeba provést po obou stranách vchodu zídka z armovaného betonu a to:

- při výšce inundace do 50 cm zříditi před vchodem do objektu uzavřenou žebet. obezdívku o tloušťce zdi 20 cm, výšce 75 cm a vnitřním prostoru 65 x 80 cm, kterou lze ještě bez obtíží překročit a která zabrání vnikání vody vchodem do objektů. Celý objekt nutno zvednouti tak, aby osy střelen byly asi 80 cm nad terénem, při čemž není třeba prodlužovati obvodové zdivo.

- Při větší výšce vody provede se před vchodem do obj. jímka s postranními žebet. zídками tloušťky 25 cm a výšky, jaká jest třeba proti vniku vody, s čelným uzávěrem podle obr. na příl. 1/altern. a detail "A"/. V případě stoupání vody, vloží se do drážek zdíva před vchodem hradičla z dubových fošen a mezi ně se upěchuje jíl, který bude připraven u objektu.

Toto řešení umožňuje po většinu doby v roce volný přístup bez překážek ke vchodu a při příchodu záplavy lze provést rychlé zatrasení. V bočné zídce mohou býti provedeny stupadky k umožnění kontroly objektů i za záplavy.

Vytvoření úplně uzavřených šachet není vhodné, protože neustálé vylézání z venku přes zdivo a pak sestup do šachty ke vcho-

du je nejen nepohodlné, ale i zdoluhavé, viditelné se strany nepříteli a působilo by depresivně na morálku posádky.

Zdiwo, až nad výšku přecházející vysoké vody musí býti náležitě izolováno, aby jím voda neprosakovala do objektu.

Abyste voda nevpíkala do objektu střílnami, třeba je opatřiti vodotěsnými uzávěry, pozdušvajícími ze silnější plechové desky s vodotěsnou vložkou, jež se z venku přisadí na uzávěrovou desku střílny a z vnitřku objektu pevně utáhne.

Podle okolností, jde-li o nižší záplavy a možnost lepšího využití paleb, ušetření počtu objektů a výhradně o objekty skryté v lese, možno, kde se to ukáže výhodné, zvýšiti též osy střílen podle potřeby až do 110 cm nad stávající terén, při čemž musí býti prodlouženo obvodová zdiwo o tolik, aby zůstalo vždy aspoň 80 cm v únosné půdě. Kolem celého objektu až do výšky 60 cm od osy střílen třeba pak vytvořiti násyp o pozvolném spádu k omezení viditelnosti objektu.

2/ Zpevnování únosnosti půdy v inundačních prostorech.

Hl. št. ROP. nepovažuje za nutné zpevnování základové půdy pod objekty v inundačním terénu betonovými pilotami, neboť usazené nánosy, zpevněné většinou ještě porostem, jsou v takových místech dostatečně únosné. Je-li objekt normálně zapuštěn do půdy, netřeba míti obav, že by došlo při záplavě k podemletí objektu, ani k jeho případnému naklonění, ať již účinkem vody nebo dělostřelecké palby.

3/ Násypy před čelnou zdí.

Podle posledních praktických zkoušek bylo zjištěno, že je výhodné dělati zemní násypy před čelnou zdí i tehdy, není-li u čelného zdiwa v násypu kamenná předloha. Takový násyp je nejen dobrou maskou pro objekt, neboť ztěžuje i sledování zásahů při střelbě do zdiwa, ale zachycuje též rozrušený beton, jehož části pak zůstávají v zemině násypu a zmenšují účinky dalších střel. Z toho důvodu je třeba ve všech případech a u všech objektů prováděti zemní násypy.

4/ V případech, kde z taktických důvodů jsou některé objekty situovány v těsné blízkosti vodních toků, jejichž břehy nejsou

regulace ... aby postupně podstatně nebyly ... akové
objekt ...

Ředitel OP:

^{yz} Jan Kuz Janara ^{us}

Příloha č. 23 výjimek a příloh k č.
17. 800 čj. 86.

19/88 mgr. Kozánek